

بِسْمِ الشَّاهِدِ الْعَلِيمِ الْحَكِيمِ يَا وَرَقْتِي بَغُوشِ جان ندای رحمن ...

حضرت بهاء الله

اصلی فارسی

من آثار حضرت بهاء الله - لثالثی الحکمة، المجلد 3، لوح رقم (172)

بِسْمِ الشَّاهِدِ الْعَلِيمِ الْحَكِيمِ

یا ورقتی بگوش جان ندای رحمن را بشنو، از سجن اعظم بتو توجه نموده و ترا بذکر و آیاتش تسلی میدهد، اذن و اعیه طاهره مقدسه در جمیع احیان از کل اشطار کلهه مبارکه **إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** اصغا مینماید، اسرار موت و رجوع مستور بوده و هست **لَعَمْرُ لِلَّهِ** اگر ظاهر شود بعضی از خوف و حزن هلاک شوند و بعضی بشانی مسرور گردند که در هر آنی از حق **جَلَّ جَلَالُهُ** موترا طلب نمایند، موت از برای موقنین بمثابه کاس حیوانست فرح بخشد و سرور آرد و زندگی پاینده عطا فرماید مخصوص نفوسیکه بثمره خلقت که عرفان حق **جَلَّ جَلَالُهُ** است فائز شده اند، اینقامرا بیانی دیگر و ذکر دیگر است **عِنْدَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ**، از قلم اعلی در این مصیبت عظمی جاری شد آنچه بدوام ملک و ملکوت باقیست، محزون مباش از ما بود و بما راجع و **أَنَا الْخَافِظُ الصَّادِقُ الْأَمِينُ، طُوبَى لَكَ وَنَعِيمًا لَكَ بِمَا تَوَجَّهَ إِلَيْكَ لِحَاطِ الْمَظْلُومِ مِنْ مَقَامِهِ الْعَزِيزِ الْمُنِيعِ، الْبِهَاءِ عَلَيْكَ وَعَلَى أَوْرَاقِي اللَّائِي تَمَسَّكُنَ بِسِدْرَةِ أَمْرِي الْعَظِيمِ.**

ORIGINAL